

Den dolda historien bakom vers fyrtio – nummer tjugosex

Hesekiel nummer sju

Jeff Pippenger

2026-08-12

Den profetiska linje som jag identifierar som ”Josias hjul” börjar med det forntida Israels uppror, när de förkastade Gud som sin kung år 1097 f.Kr. De tre första kungarna (Saul, David och Salomo) anges ha regerat i fyrtio år, från 1097 f.Kr. till 977 f.Kr. Vid Salomos död avslutar Jerobeams och de tio nordliga stammarnas uppror de tre första kungarnas linje och inleder en kungalinje i både det norra och det södra riket.

De tre första kungarna är en symbol för många sanningar, men ett av de sanningens hjul som de är förbundna med är Judas tre sista kungar — Jojakim, Jojakin och Sidkia — vilka i sin tur representerar Kyros, Darius och Artaxerxes. Kyros, Darius och Artaxerxes representerar i sin tur sina tre påbud, vilka sträcker sig från 516 f.Kr. till 457 f.Kr.; vilka i sin tur representerar de tre änglarna i Uppenbarelseboken fjorton, som anländer år 1798, den 19 april 1844 respektive den 22 oktober 1844. Historien om ankomsten av de tre änglarna i Uppenbarelseboken fjorton upprepas i varje detalj under beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen, och identifierar därmed att den profetiska linje som börjar med Sauls smörjelse till kung når sin avslutning när den triumferande församlingen smörjs vid den snart kommande söndagslagen. Linjen innefattar kung Josias hjul, som sträcker sig tillbaka till Jerobeams uppror i Betel och Dan år 977 f.Kr.

Tjugotvå

Jerobeam bär tjugotvåtalets symbolik, ty han regerade i tjugotvå år och knyter därigenom sitt vittnesbörd till den historia som representeras av tjugotvå, vilket är en symbol för föreningen av gudomlighet med mänsklighet, sådan den åskådliggörs genom Daniels marah-syn på den tjugoundra dagen, och talet tvåhundra tjugotvå, varav talet tjugotvå är en tiondel.

Och den tid som Jerobeam regerade var tjugotvå år; och han gick till vila hos sina fäder, och Nadab, hans son, blev kung i hans ställe. 1 Kung. 14:20.

”försoningen”, som representerar föreningen av gudomlighet och mänsklighet, är Kristi verk som började den 22 oktober, eller den tionde månaden (gregoriansk tideräkning); tio gånger tjugotvå är lika med tvåhundra tjugotvå. Jerobeam upprättade förfalskade altaren både i Betel och i Dan och är därför en symbol för söndagens förfalskade gudsdyrkan i samband med föreningen av kyrka (Betel: betyder kyrka) och stat (Dan: betyder dom).

Därefter byggde Jerobeam Shekem i Efraims bergsbygd och bosatte sig där; och därifrån drog han ut och byggde Penuel. Och Jerobeam sade i sitt hjärta: Nu skall riket återvända till Davids hus. Om detta folk går upp för att frambära offer i Herrens hus i Jerusalem, då skall detta folks hjärta vända tillbaka till deras herre, till Rehabeam, Juda kung, och de skall döda mig och

återvända till Rehabeam, Juda kung. Då rådgjorde kungen och gjorde två kalvar av guld, och sade till dem: Det är för mycket för er att dra upp till Jerusalem; se, här är dina gudar, Israel, som förde dig upp ur Egyptens land. Och han ställde den ena i Betel, och den andra satte han i Dan. Och detta blev till synd; ty folket gick för att tillbe inför den ena, ända till Dan. Och han gjorde ett hus med offerhöjder och gjorde präster av det lägsta folket, sådana som inte var av Levi söner. Och Jerobeam instiftade en högtid i åttonde månaden, på femtonde dagen i månaden, lik den högtid som firades i Juda, och han offrade på altaret. Så gjorde han i Betel och offrade åt de kalvar som han hade gjort; och i Betel insatte han prästerna för de offerhöjder som han hade gjort. Så offrade han på altaret som han hade gjort i Betel, på femtonde dagen i den åttonde månaden, just i den månad som han hade uttänkt i sitt eget hjärta; och han instiftade en högtid för Israels barn och offrade på altaret och tände rökelse. 1 Kungaboken 12:25–33.

I de tio nordliga stammarnas grundläggande historia fanns ett uppror som hade förebildats genom Israels förkastande av Gud som kung, och även genom Arons uppror och guldkalven. Arons uppror ägde rum i det forntida Israels grundläggande historia, och Jerobeams i de tio nordliga stammarnas grundläggande historia. ”Rad på rad” representerar Aron, såsom överstepräst, kyrkan, och Jerobeam, såsom kung, representerar staten. Dessa två grundläggande uppror utgör en linje som inbegriper Israels folks grundläggande uppror i deras önskan om en mänsklig kung.

490

Det finns tre perioder om fyrahundranittio år i den heliga historien som framställs i Hesekiels bok, och den ena var förknippad med kungarna, den andra med helgedomen och den tredje med härskarorna. Dessa tre perioder svarar mot Arons uppror (helgedomen), Sauls uppror (härskarorna) och Jerobeams uppror (kungen). Av de tre symbolerna profet, präst och kung är det kung Saul som identifieras som profeterande, och Aron var prästen, och Jerobeam var kungen.

Och det skedde, när alla som förut hade känt honom såg att, se, han profeterade bland profeterna, då sade folket den ene till den andre: Vad är detta som har kommit över Kishs son? Är också Saul bland profeterna? Och en man från samma plats svarade och sade: Men vem är deras fader? Därför blev det ett ordspråk: Är också Saul bland profeterna? 1 Samuelsboken 10:11, 12.

Den triumferande kyrkan består av en trettioårig profet, en trettioårig präst och en trettioårig kung, representerade av Hesekiel, som började i det trettionde året, Josef, som började sin tjänst i det trettionde året, och kung David, som började regera i sitt trettionde år. Den triumferande kyrkan framställs i de sista åtta kapitlen i Hesekiels bok som templet som fyller jorden, och den triumferande kyrkan är Filadelfia, som är den åttonde församlingen, vilken är av de sju.

Josias profetiska linje, som började år 977 f.Kr., avslutas vid den snart kommande söndagslagen. Reningen och beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, som började den 31 december 2023, inleddes när Mikael steg ned för att uppväcka de två vittnena i Uppenbarelseboken kapitel elva. År 2023 inföll tjugotvå år efter den 11 september 2001, alldeles såsom Alien and Sedition Acts från 1798 infaller tjugotvå år efter Självständighetsförklaringen år 1776. Jerobeams tjugotvååriga

regering började år 977 f.Kr., när Josias profetia framlades. Vid den tiden konfronterade den olydige profeten i 1 Kungaboken kapitel tretton Jerobeams avfall, liksom Mose konfronterade Arons avfall och Samuel konfronterade skaran som önskade en kung. Dessa konfrontationer mot grundläggande avfall, representerade genom den olydige profetens, Moses och Samuels budskap, representerar den tredje ängelns höga rop vid söndagslagen. Det är varningsbudskapet som förkunnas av baneret, vilket i Jerobeams historia representeras av förutsägelsen om Josia åtföljd av ett ”tecken”.

Och se, en gudsman kom från Juda till Betel genom Herrens ord; och Jerobeam stod vid altaret för att tända rökelse. Och han ropade mot altaret genom Herrens ord och sade: O altare, altare, så säger Herren: Se, ett barn skall födas åt Davids hus, Josia vid namn; och på dig skall han offra höjdernas präster, dem som tänder rökelse på dig, och människoben skall brännas på dig. Och han gav ett tecken samma dag och sade: Detta är det tecken som Herren har talat: Se, altaret skall rämna, och askan som är på det skall spillas ut. Och det skedde, när kung Jerobeam hörde gudsmannens ord, han som hade ropat mot altaret i Betel, att han räckte ut sin hand från altaret och sade: Grip honom. Och hans hand, som han hade räckt ut mot honom, förtorkades, så att han inte kunde dra den tillbaka till sig.

Också altaret brast sönder, och askan spilldes ut från altaret, enligt det tecken som gudsmannen hade givit genom Herrens ord. Och kungen svarade och sade till gudsmannen: Bönfall nu Herren, din Gud, och bed för mig, att min hand må bli mig given åter. Och gudsmannen bad till Herren, och kungens hand blev honom återgiven och blev som förut. Och kungen sade till gudsmannen: Kom hem med mig och vederkvick dig, så skall jag ge dig en gåva. Men gudsmannen sade till kungen: Om du än ville ge mig hälften av ditt hus, skulle jag inte gå in med dig, och jag skulle varken äta bröd eller dricka vatten på denna plats. Ty så har det blivit mig befallt genom Herrens ord, som sade: Du skall varken äta bröd eller dricka vatten och inte heller vända tillbaka samma väg som du kom. Så gick han en annan väg och vände inte tillbaka den väg som han hade kommit till Betel. 1 Kung 13:1–10.

Profetens vägran att äta med Jerobeam trots erbjudandet om ”hälften av ditt hus” överensstämmer med Herodes löfte till Salome om hälften av sitt rike.

Och när en läglig dag kom, då Herodes på sin födelsedag anordnade en festmåltid för sina stormän, sina överstar och de främsta i Galileen, och då nämnda Herodias dotter kom in och dansade och behagade Herodes och dem som satt till bords med honom, sade kungen till flickan: Be mig om vad du vill, så skall jag ge dig det. Och han svor henne denna ed: Vad du än ber mig om, skall jag ge dig, ända till hälften av mitt rike. Och hon gick ut och sade till sin mor: Vad skall jag be om? Och hon sade: Johannes Döparens huvud. Mark. 6:21–24.

Herodes löfte om halva sitt rike ägde rum på hans födelsedag. Herodes är en symbol för Rom, och de tio kungarna i Uppenbarelseboken sjutton förebildas av Roms tiodubbla uppdelning i Daniel kapitel sju och de tio tårna i kapitel två. Hans födelsedag markeras när det sjätte riket ersätts av det sjunde riket vid söndagslagen, och i denna mening är det Förenta nationernas födelsedag som det sjunde riket i Bibelns profetia. Vid den snart kommande söndagslagen går de tio kungarna, representerade av Jerobeams tio nordliga stammar, med på att ge sitt rike åt vilddjuret under en

timme i Uppenbarelseboken ”sjutton”.

Ty Gud har lagt i deras hjärtan att utföra hans vilja, att vara eniga och ge sitt rike åt vilddjuret, till dess att Guds ord har fullbordats. Uppenbarelseboken 17:17.

Innan vi tar upp Hesekiels profetia i kapitel fyra, skall vi identifiera de ”tretton” gånger då Hesekiel direkt anger ett datum. Dessa tretton vägmärken fördelar sig i allmänhet mellan världen och Guds folk. Världen, representerad av Egypten, knyts till ett direkt datum sex gånger, och Tyrus tilltalas en gång, medan Jerusalem är ämnet de övriga sex gångerna. Boken börjar år 592 f.Kr., vilket är det trettionde året i den sjuttonde jubelcykeln, och vers ett i kapitel fyrtio i Hesekiel anger den 22 oktober 573 f.Kr. som cykelns slut. Jubelcykeln representerar beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen från 11 september till den snart kommande söndagslagen, vilken i sin tur representeras i en fraktal av just denna historia från 31 december 2023 till den snart kommande söndagslagen. Båda perioderna förebildades av tiden från den 11 augusti 1840 till den 22 oktober 1844.

Den 11 augusti 1840 steg ingen mindre än Jesus Kristus ned såsom den mäktige ängeln i Uppenbarelseboken 10, som förde med sig en liten bok som Guds folk skulle ta och äta. Samme ängel steg åter ned vid 9/11 för att markera början på beseglingstiden. Samme ängel steg ned den 31 december 2023 för att uppväcka de två vittnena som hade blivit dödade på gatan i den stora staden Sodom och Egypten, där också Herren blev korsfäst. Denna nedstigning markerade den avslutande perioden av beseglingstiden. Inom den fraktala perioden från den 31 december 2023 till söndagslagen ges prästen Hesekiel en syn av templet i himlen. Vid den tiden görs han stum och talar endast när Gud befäller honom att göra det. Hans tillstånd varar fram till den snart kommande söndagslagen, framställd genom Jerusalems förstörelse.

Liksom Johannes befalls Hesekiel att ta den bok som var i den nedstigande ängels hand i Uppenbarelseboken tio, och han uppmanas också att äta boken med klagosång, jämmer och ve.

Men du, människobarn, hör vad jag säger till dig; var inte upprorisk såsom det upproriska huset. Öppna din mun och ät det som jag ger dig. Och när jag såg, se, då räcktes en hand ut till mig, och se, i den var en bokrulle. Och han bredde ut den framför mig, och den var skriven på in- och utsidan; och där var skrivet på den: klagosånger och jämmer och ve. Hesekiel 2:8–10.

Budskapet framställs som ett trefaldigt budskap och utgör därmed en förebild för de tre änglarnas budskap i Uppenbarelseboken fjorton. Det är därför den tredje ängels beseglingsbudskap som beseglar dem inom Jerusalem som suckar och jämrar sig över kyrkans och landets synd, såsom detta framställs i Hesekiel nionde kapitel och Uppenbarelseboken sjunde kapitel.

Och härligheten från Israels Gud hade höjt sig från keruben, där den vilade, till husets tröskel. Och han kallade på mannen som var klädd i linnekläder och som hade skrivdonets bläckhorn vid sin sida. Och Herren sade till honom: Gå mitt igenom staden, mitt igenom Jerusalem, och sätt ett tecken på pannan på de män som suckar och ropar över alla de styggelser som begås därinne. Hesekiel 9:3, 4.

De som tar emot sigillet sörjer över församlingens synder och landets synder, och Hesekiels vittnesbörd är invävt i Jerusalems och Egyptens historia, symboler för församlingen och världen.

”Gudaktighetens surdeg har inte helt förlorat sin kraft. Vid den tid då församlingens fara och nedslagenhet är som störst, kommer den lilla skara som står i ljuset att sucka och ropa över de styggelser som begås i landet. Men i synnerhet kommer deras böner att uppstiga för församlingens räkning, därför att dess medlemmar handlar på världens vis. ...”

”Befallningen lyder: ’Gå genom staden, mitt igenom Jerusalem, och sätt ett tecken på pannan på de män som suckar och ropar över alla de styggelser som bedrivs därinne.’ Dessa suckande, ropande hade framhållit livets ord; de hade tillrättaviserat, rått och vädjat. Somliga som hade vanärat Gud omvände sig och ödmjukade sina hjärtan inför Honom. Men Herrens härlighet hade lämnat Israel; fastän många alltjämt fortsatte med religionens former, saknades Hans kraft och närvaro.” Testimonies, band 5, 209, 210.

I Klagovisornas sammanhang, där klagan och ve betecknar de tre änglarna i Uppenbarelseboken fjorton, utgör klagovisorna och sorgen den första och den andra ängeln, och den tredje är ve-budskapet, en symbol för östanvinden som hålls tillbaka av de fyra återhållande änglarna i Uppenbarelseboken sju.

Egypten

I Hesekiels bok finns det tretton angivna dateringar. Den första av datumen i Egypten-serien är Hesekiel 29:1, och den motsvarade år 587 f.Kr.

I det tionde året, i den tionde månaden, på tolfte dagen i månaden, kom Herrens ord till mig och sade: Du människobarn, vänd ditt ansikte mot farao, Egyptens kung, och profetera mot honom och mot hela Egypten. Tala och säg: Så säger Herren Gud: Se, jag är emot dig, farao, Egyptens kung, den stora draken som ligger mitt i sina floder, som har sagt: Min flod är min egen, och jag har gjort den åt mig själv. Hesekiel 29:1–3.

587 f.Kr. är belägringens år, vilken började ett och ett halvt år före Jerusalems förstörelse. Vid den tiden förkunnar Hesekiel att Gud skulle omstörta Egypten, och att omstörtandet skulle visa Guds folk deras dårskap i att förtrösta på Egyptens drake. I slutet av kapitlet uttalas att Egypten skulle ges åt Babylon, och därigenom identifieras när de tio kungarna ger sitt sjunde rike i Bibelns profetia åt det moderna Babylon – det åttonde riket som är av de sju. Den profetian uppfylldes ”sjutton” år senare, år 571 f.Kr., såsom anges i slutet av kapitlet. Kapitel 29 innehåller därför den första och den sista dateringshänvisningen som är förknippad med Egypten.

Och det skedde i det tjugusjunde året, i första månaden, på första dagen i månaden, att Herrens ord kom till mig och sade: Människobarn, Nebukadressar, konungen i Babel, lät sin här utföra ett stort arbete mot Tyrus; varje huvud blev kalt och varje skuldra skavd; men varken han eller hans här fick någon lön av Tyrus för det arbete som de hade utfört mot det. Därför säger Herren Gud så: Se, jag skall ge Egyptens land åt Nebukadressar, konungen i Babel; och han skall föra bort dess rikedom, ta dess byte och ta dess rov; och det skall vara lön åt hans här. Jag har gett honom Egyptens land för det arbete med vilket han tjänade mot det, eftersom de

arbetade för mig, säger Herren Gud. På den dagen skall jag låta hornet för Israels hus skjuta upp, och jag skall ge dig din muns öppnande mitt ibland dem; och de skall inse att jag är Herren. Hesekiel 29:17–21.

Det tjugonde året, i den första månaden, på den första dagen i vers sjutton, utgör det sista datumet av de tretton datumen i Hesekiel, och det är det enda datum som infaller efter den 22 oktober 573 f.Kr. Det representerar när kungen i norr i Daniel elva, verserna fyrtyotvå och fyrtyotre, ges Egypten, liksom den tidpunkt då de tio kungarna ger sitt sjunde rike åt det åttonde riket, som är av de sju. Det uppfylls när ”hornet för Israels hus” skjuter fram. I Jesaja skjuter Israel fram på östsvindens dag.

De som härstammar från Jakob skall slå rot; Israel skall blomstra och knoppas och fylla jordens yta med frukt. Jesaja 27:8.

När Hesekiel 29:17 uppfylls, och Egyptens drake överlämnas åt det påvliga vilddjuret vid den snart annalkande söndagslagen, skall det sena regnet utgjutas över Israel utan mått. Det regnet började den 11 september såsom ett stänk, förebildat genom att Kristus andades på sina lärjungar efter att Han hade stigit ned till jorden sedan Han hade stigit upp till sin Fader efter sin uppståndelse.

”Kristi handling, då han andades på sina lärjungar den helige Ande och meddelade dem sin frid, var såsom några få droppar före det ymniga regn som skulle ges på pingstdagen.” Spirit of Prophecy, band 3, s. 243.

Hesekiels förutsägelse om Egyptens fall förkunnades år 587 f.Kr., belägringens år, och ”sjutton” år senare uppfylldes förutsägelsen. Den uppfylls under den period som representeras av talet ”sjutton” och återger därmed den dolda historien i Daniel elva, vers fyrtyo. Den ska uppfyllas under de etthundrafyrtiofyrtusens beseglingstid, vilken framställs i Hesekiel kapitel nio. Under beseglingstiden utgjuts det sena regnet, först som ett stänkande vid 9/11 och därefter som ett fullständigt utgjutande vid söndagslagen. Den uppfylls enligt Jesaja på ”östsvindens dag”, och islam är östvind, och islam är det tredje ”ve”. Det budskap som Hesekiel skulle äta var ett trefaldigt budskap, av vilket den tredje delen var ve-budskapet.

Hesekiels tretton daterade budskap framlades i samband med Jerusalem, Egypten och Tyrus. De riktade sig alla mot uppror, såsom detta representeras av talet ”tretton”.

Vi kommer att fortsätta att behandla dateringen av Hesekiel i nästa artikel.